

Posudek rigorózní práce Mgr. Gabriely Sedláčkové

Rozhodnutí soudu a rozhodnutí soudního exekutora v exekučním řízení

Předložená rigorózní práce má rozsah 102 stran vlastního textu, obsahuje resumé v angličtině, abstrakt a klíčová slova v češtině a angličtině. Dále obsahuje seznam použité literatury knižní i časopisecké, dále uvádí internetové zdroje. Ve vlastním textu pracuje s judikaturou, která ale jmenovitě uvedena v seznamu není: o takovém způsobu odkazů mám pochybnost, i při vědomí toho, že s rozvojem internetových pramenů se na tyto otázky pohlíží jinak. K formálním nedostatkům ještě připojuji četné jazykové prohřešky, stylistické chyby, vynechávání slov apod. Valnou většinu z nich by bylo možno při pečlivém přečtení textu odstranit, což se ale nestalo.

Volba tématu z exekučního práva zaslouží pochvalu. Je to téma velmi aktuální, praktické, protože počet exekucí v posledních letech stále stoupá, přitom téma je obtížné. Jeho obtížnost se zvyšuje častými změnami v právní úpravě, takže v daném případě rigorózantka začínala psát práci na bázi jiné právní úpravy, než se kterou práci dokončila: za této situace lze jen ocenit, že se s tímto překotným vývojem dobře vyrovnala a kde to bylo možné, zpracovala (kriticky) právní úpravu obojí.

Obecně je posuzované práci třeba přiznat dostatečnou míru samostatného autorského uvažování a kritického hodnocení právní úpravy (ovšem jen v otázkách spíše praktického dopadu). Naproti tomu teoretické otázky, např. a zejména část VII. (Principy exekučního řízení) jsou podány jen jako povinná daň tématu a jsou evidentně stručným výtahem z jiného textu (který ale není jako pramen citován). To je závažný nedostatek nejen formálně-právní, ale i obsahový, protože zestručňování původně širšího textu vede až k nesrozumitelnosti. Při obhajobě bude muset rigorózantka vysvětlit, co rozumí principem presumovaného procesního pořádku (z textu se to nepodává). Jinak řečeno, v práci jsou partie velmi různé úrovně. Je-li tedy práce rozčleněna do 13 částí, jsou některé popisné, místy až povrchní, jiné naopak kvalitní.

Z posléze uvedených vybírám část VIII., nazvanou Jednotlivé druhy rozhodnutí, která je jádrem práce a zabývá se přímo tématem vyjádřeným v názvu. Z této části zasluhuje pozornost kapitola 1 – Rozhodnutí o nařízení exekuce, kapitola 2 – Rozhodnutí o odkladu exekuce a kapitola 3 – Rozhodnutí o zastavení exekuce.

V kapitole VIII/1 oceňuji přesné vystižení problému a kritické připomínky k zákonnému řešení, podle něhož již soud nerozhoduje o nařízení exekuce, ale pouze pověřuje exekutora jejím provedením. Důsledky toho – v neprospěch

povinného – rozebrala rigorózníka velmi přesně. U obhajoby prosím ještě o zodpovězení těchto otázek: Jak rozumí ustanovení § 43a odst. 1, věta první EŘ, že exekutor požádá o pověření a nařízení exekuce? A kdy přesně je exekuční řízení podle platné úpravy zahájeno?

V kapitole VIII/2 se zabývá rozhodnutím o odkladu exekuce. S výhradami, které uvádí, se ztotožňuji. Při obhajobě by měla rigorózníka tyto výhrady shrnout a dále prosím o vyjádření k otázce, zda a jak současná úprava čelí tomu, aby o odkladu nerozhodl v téže věci soud i exekutor. Zdá se, že se jejich kompetence poněkud překrývají.

Obdobně by se měla vyjádřit i o zastavení exekuce, o níž pojednává v kapitole VIII/3.

Vedle otázek svrchu uvedených by měla kandidátka při obhajobě ještě zaujmout názor k obecnějším otázkám exekučního práva, a to:

Jaký má názor na diskutovanou otázku místní příslušnosti exekutorů (uplatnění teritoriality)? Event. i na otázku momentálně diskutovanou na Slovensku - a to otázku náhodného elektronického přidělování spisů (jednotlivých věcí) exekutorům?

A konečně, když provedla rešerši některých zahraničních úprav, zejména v zemích střední a východní Evropy, nalezla nějaké řešení, které by mohlo být pro nás inspirací?

Na závěr uvádím, že přes různé výhrady považuji posuzovanou práci Mgr. Sedláčkové za způsobilou a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze, dne 25.11.2013

Prof. JUDr. Alena Winterová
vedoucí rigorózní práce